

Rock eller bedemøde

Når en landsdækkende missionsforening afholder landsmøde for sine medlemmer, er det vel naturligt, at man slutter landsmødet med en festaften. Men er det også rigtigt at slutte denne festaften med "Late night gospelrock?"

Nej, det er ikke rigtigt. For rock er i sit væsen en påtrængende udlevelse af selvet (kødet) og helt uden ydmyghed. Rock kan derfor ikke være Gud til behag. Det er i stedet et oprør mod nådens ånd – og en hån mod den levende Gud.

Situationen i kristenheden i Danmark er bl.a. kendetegnet ved:

- at flertallet af præster i Folkekirken er kvinder på trods af Guds bud.
- at der hvert år dræbes op mod 20.000 ufødte børn.
- at Folkekirken har besluttet at velsigne homofile par, der praktiserer, hvad der i Guds øjne er vederstyggeligt.
- at menighedernes store (største ?) bekymring er penge, skønt Herren har sagt, at vi ikke skal bekymrede os, for han ved, hvad vi trænger til og længes efter at skænke os alt med Kristus.
- at mange synes at kalde sig kristne uden at være genfødte og uden at eje Helligånden.

Når det nu forholder sig sådan, så ville det have været til Guds ære og efter Helligåndens væsen og vilje, hvis man i stedet for rockkoncert havde samlet sig i ydmyg bøn og tilbedelse af himlens Gud, at han må forbarme sig over vort folk, sende os vækkelse og forkyndere til at åbenbare os Guds bud og Jesu vidnesbyrd.